

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 fr
Félévre	2	Egyes száma ára	10 kr

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz, az elmozdításokhoz. — Hirdetések, valamint nyilvántartási közlemények mérsékelt áron számíthatnak.

Gymnasiumunk.

Magyarország termelő állam; gyarmat-politikát kifelé soha nem üzött s nem is fog. Földrajzi fekvése s talajviszonyai arra utalnak, hogy belterjes gazdálkodással, belsőgyarmatosítással telepítéssel növelje erejét. Tudatával birtokának nemzetünk mindenkor s önrendelkezési jogának korszakalkotó visszaküzdésekor — 31 év előtt — az alkotmányos kormányzat kiváló figyelme, atyáskodó gondoskodása a Zsilvölgyre, a Kontinens ezen egyik leggazdagabb községmedencéjére irányult s az itt rejlő megmérhetetlen természeti kincsnek értékesíthetése végett kiépült országunk páratlan technikai alkotása: a piskii-petrosényi vaspálya.

E kincsnek — a fekete gyarmatnak — s ezen hazafias gondoskodásnak köszönheti Petrosény azt, hogy ily rövid idő alatt az ország egyik legnagyobb vármegyéjének legnépesebb községe lett s rövid időn Magyarország elsőrangú ipar-telepeinek sorába lép.

Az ipar és gyári vállalatoknak rohamos fejlődésével a kulturintézmények létesítése lépést tartott itt a Zsilvölgyben. Az állam maga öt elemi iskolát s két ovodát állított és tart fen 15 tanerővel. A Salgó-Tarjáni Köszénbánya Résvény-társulat hazafias igazgatósága vallásos, humanisztikus s egyéb köz és nemes célokra

fordított áldozatokon kívül két elemi iskolát tart fen. A petrosényi Szt. Ferencz-rendi nővérek zárdaiskolájának is (nyolcz tanerővel) oroszán rész jut a nemzeti művelődés magasztos feladatának teljesítéséből.

Hogy ezeken kívül Petrosénynek egy magasabb kulturintézményre is szüksége van; ezt már a 80-as években belátták s egy németnyelvű gymnasiumi tanfolyamot meg is indítottak; de ez nélkülözvén a kormány szükséges engedélyét: három évi fenállás után — 1889-ben — köz-igazgatási úton be lett szüntetve.

De a gymnasium létesítésének eszméje lelkes hazafiak által istápolva és terjesztve; 1894-ben Weber Béla hunyadmegyei főesperes, petrosényi r. kath. plébános elnöke alatt egy gymnasiumi bizottság alakult, melynek tagjai voltak: Fitz Ernő főmérnök, Héjas József jegyző, Rotter Antal m. k. posta-távírdafőnök és Soker Béla m. á. v. fűtőházfőnök.

Ezen bizottság kieszközölvén a miniszteri jóváhagyást, még azon évben Tornyay Ferencz tanárral megkezdte az I-ső osztályu gymnasiumi tanfolyamot. Ezen tanév végén 21 tanuló vizsgázott általában jó eredménnyel.

Az 1895—6 iskolaévben megnyílt a második osztály is és Tamásovich Timót Szt. Ferenczrendű áldozár s minősített tanár igazgatósága alatt általánosán jó

eredményen vizsgázott 14 első és 15 második osztályu tanuló.

Az 1896—7 iskolaévben megnyílt a harmadik osztály s Dr. Simon Gyula biztatott meg az igazgatói teendővel. Az év végén, általános jó eredménnyel vizsgázott 9 első, 6 második és 7 harmadik osztályu tanuló.

Ezen év volt középiskolánk megpróbáltatásának nehéz ideje, mert az intézet anyagi szükségleteinek ellátásánál kizárólag a tandíjakra volt utalva. Ekkor Petrosény vezető egyénei a magyar kultúra iránti nemes lelkesedéssel felkarolták az iskolaügyét. Kiváló elismerés illeti e tekintetben Andreics János bányaigazgatót, aki állásának és tekintélyének súlyával s lankadatlan ügybuzgósággal ezen hazafias ügynek megnyerte a hivatott tényezőket. A községi belkormányzat faktora s a bányaigazgatóság egyetértő buzgóságának köszönhető, hogy 1897. március 8-án a községképviselői közgyűlés Róth Flóris főmérnök és Dr. Rosenberg Ignác közgyűlési tagok indítványára egyhangulag községi jellegűnek nyilvánította az intézetet, melynek anyagi szükségletei fedezéséről kitelhetően gondoskodott s megalkototta az intéző bizottságot, melynek elnöke: Andreics János, alelnöke: Dom-bora László, jegyzője: Dr. Simon Gyula, tagjai: Gross Herman, Héjas József, Marek Mór, Nagy Miklós, Dr. Rosenberg Ignác, Róth Flóris, Rotter Antal, Schrei-

A Dunán.

Nagy ünnepély volt a Margitszigeten. Igazán nagyvárosi. A legtarkább, legpompázóbb virágmező halványan egy színbe olvadna a fiatal lány-és asszonysereg mellett.

Kálmán is kergette valami ismeretlen érzés, — ki a nagy tömegbe; ahol legalább elbódulnak érzékei, kifárad a szem, eltompul az örök zivajgtól, zenétől a fül — s talán akkor elhallgat a szív is. Vagy talán még inkább fölindul, még inkább képes az emlékezésre a lélek, ha érzékeink mind lekötve, kifáradva? ... Lehet ...

A liget öreg platánjai, a kanyargó utak s a vizes ezer színével — Kálmán lelkét egészen fölforgaták. Kár volt kijönni! ... Visszaemlékezett ...

Egy fél éve már, hogy nem látta őt. Utoljára ott a parkban ... Épen ilyenkor; a kert, a fák mintha azok volnának ... A rózsák és fenyő illat fejére nehezült akkor is, most is. De akkor ott volt mellette Adrienne ... most az illat lidere nyomás mellé, agyára.

Koszorút fontak együtt — bohó ábrándok között; beszéltek az ismeretlen jövőről; álmo-

dozva, legalább sejtve a boldogságot, de meg nem értve azt.

Aztán Adrienne mamája észrevette, hogy kelletlenül komolyabb a viszony; az ifjúnak, finom de kényeskedő rövidséggel kiadta az útát.

— Majd bizony!! Még el sem készült a dolgaival! Hát ki teszi le helyette az ügyvédi vizsgát? Mit akar? Hisz még kenyér sincs a kezében! ...

A láncot szétépte, mely talán két szíven szakított sebet; de egyik sem volt halálos.

Ilyen gondolatok között nézett az ifjú a színes lámpákra, de lelke más felé járt emlékezése szárnyain ...

S milyen sajtóságos a lélek ilyenkor! A seb szinte begyógyult; az ilyen visszaemlékezés fájdalmat nem okoz. De a lélekre borítja azt a melankóliát, azt az ismeretlen — nem is egészen lemondó egy kedvűséget, mely a léleknek olyan jól esik, de kifárad bele; nincs kedve semmihez. Leül, lezárja szemét és elmereng.

S ez a lélek-állapot a legveszélyesebb. Így volt Kálmán is.

Mikor vége lett az előadásoknak, hol a

főváros itt szorult művészei szerepeltek; a bohóságokkal felhagytak s ezer apró színes golyóvá pattant szét az utolsó rakéta is: megkezdődött a tánc.

Kálmán is ment az árral — egész öntudatlan. Hadd ölje el azt a képet, a több ezer arc; legalább néhány percére nem lesz szeméi előtt.

Megkezdődött a csárdás. Kálmán egyszerre összerázkodott. Nem hitt szemének. Ott látta a terem tulsó oldalán Adriennét, egy fiatal monoklis ural, kedélyesen beszélgettek ...

Kálmán szívének hegedő sebe felszakadt; agyára s lelkére ezer gondolat és érzés neheztelt s e teher olyan jól esik neki ...

Kálmán és Adrienne csárdást táncolnak.

— Egy örökkévalóság — édes Adrienne, ez a félesztendő, mióta nem láttam ... Óh, hogy még egyszer így — közelről szemébe nézhetek! Hogy még egyszer átölelhesem tarthatom ... Most már ha a „Feeske” elsüllyed is velem — nem bánom!

Andrienne mosolygott.

ner József, Dr. Schulek Jenő és Ullmann Lipót.

Ezen bizottság kezébe van letéve a gymnasium ügyének vezetése s ez garanciája annak, hogy megnyugvással nézhetünk az intézet jövője elé. A bizottság cél tudatosan intézkedett az iskola anyagi existenciájának biztosításáról s tanerőkről és a IV-ik osztály megnyitásához a magas kormány beleegyezését kieszközölve, f. hó 1—4-én 23 első 8 másod 8 harmad és 5 negyedik osztályu tanuló az alább kimutatott eredménnyel nyilvános vizsgát tett.

Nem csak a fokozódó, de a minimális anyagi szükséglettel szemben sem lévén kielégítő fedezet, a gymn. bizottság a lapunkban már ismertetett azon kérelmet intézi a nagym. vallás- s közoktatásügyi m. kir. miniszterhez, hogy a kívánatos szélesebb körű bizalom megnyerhetése végett a nyilvánossági jogot engedélyezni s nehogy féltve őrzött és istápoltszenge intézetünk anyagi erőnk híján a feloszlás veszélyének legyen kitéve s növendékei tanulmányaik folytathatásának lehetőségétől megfosztassanak; már az 1898-iki költségvetésben a petrosényi algymnasiumot államosítani s addig is, míg ez megtörténhetik évi 2500—3000 frt. segélyvel támogatni kegyeskedjék.

Nem szabad kételkednünk aziránt, hogy ezen kérelem teljesítésének mellőzésével a kir. kormány hiúsítaná meg azon hazafias törekvést; hogy a magyar államszémének itt az ország véghatárán, e soknyelvű ipartelep lakosságának meg-

magyarosítására létesített, ezen áldásos intézmény megszilárduljon.

A lefolyt, tanév zárvizsgáiról részletesebb ismertetést közlünk annak bővebb igazolására, hogy ezen kultúrintézményre itt égető szükség van:

A folyó tanévben is Ferenczy István kir. igazgató, tanküldeti főigazgató helyettes, Gidófalvy Géza. E. Jakab Géza és Dr. Székely István tanárok küldettek ki a nagy-szebeni kir. főgymnasiumtól a vizsgák megtartására. Feladatuknak szigorú s lelkiismeretes teljesítése mellett mondhatni atyai jó indulatuknak adtak kifejezést a tanulókkal szemben.

Az I. osztályból vizsgázott 23 tanuló s ezek közül a magyarnyelvből jeles: 5, jó 13, elégséges 5, elégtelen 0. Tanította Vigh Nándor osztályfőnök; a latin nyelvből: jel. 2, jó 6, elégs. 13, elégt. 2. Tanította: Székely Károly; földrajzból jel. 3, jó 5, elégs. 13, elégt. 2. Tanította: Raduly Simon; számtanból: jeles. 3, jó 4, elégs. 14, elégt. 2. Tanította: Vigh N. rajzólo mértanból jel. 5, jó 6, elégs. 12 tanította: Hajdu József.

A II. osztályból vizsgázott 8 tanuló, kik közül a magyar nyelvtanból jó 2, elégs. 6 tanította: Nagy Miklós; latinny. t. jó 1, elégs. 4, elégt. 3; tanította: Dr. Simon Gyula; földrajzból jel. 0, jó 3, elégs. 4, elégt. 1, tanította: Raduly S. oszt. főnök; számtanból jel. 1, jó 3, elégs. 4. Tanította: Hajdu J.; rajzólo geom. jeles 2, jó 2, elégs. 4 tanította: Hajdu J.

A III. osztályból vizsgázott 8 tanuló, a magyar nyelvből: jó 1, elégs. 7, tanította: Nagy Miklós, latin ny. jó 1, elégs. 5, elégt. 2, tanította: Welle O.; történelemből jel. 1, jó 2, elégs. 4, elégt. 1, tan.: Dr. Simon Gy. természet-tanból jel. 0, jó 2, elégs. 6, tan.: Hajdu J. osztályfőnök; számtanból jel.: 0, jó 2, elégs. 5, elégt. 1, tanit.: Hajdu J.

A IV. oszt. vizsgázott, 5 tanuló s a magyar

nyelvből jeles 0, jó 3, elégs. 2, tan.: Welle O. oszt. főnök, latin ny. jel. 0, jó 0, elégséges 2, elégt. 3. tanit. Welle Olivér, német ny. jel. 0, jó 2, elégs. 3, tan. Welle O. történelemből jel. 1, jó 1, elégs. 2, elégt. 1, tan. Welle O. természet-tan jel. 0, jó 2, elégs. 3, tan. Raduly Simon; számtanból jeles 0, jó 1, elégs. 4, tan. Hajdu J., r. geom. jeles 1, jó 3, elégséges 1.

UJDONSÁGOK.

Pelger Mihályné temetése. Petrosény és vidéke értelmiségének osztatlan részvete mellett megható gyászpompával folyt le. Szébbnél szebb koszorúkat helyeztek a ravatalra a véghetetlen szeretet a határtalan kegyelet és pedig: „A feledhetlen hű hitvesnek és páratlan jó édes anyának a bánatos férj és gyermekei. „A jó testvér és sógornőnek Lántezki Sándor és Gizzella”; „Vom ev- Frauen-Verein gewidmet”; „Az ág. ev. egyházközség Pelger Mihálynénak”; „A legjobb barátónak Kosa és Giza”; „Bánya-igazgatósági tisztikar Pelger Mihálynénak”; „Familie Rüppel, aus Freundschaft”; továbbá: Andreis János, Peckol Antal stb. Az árva gyermekek, a vigasztalhatlan férj szívétérző búcsúvétele után lezártak a fekete érzekoporsót s Dr. Amlacher romoszi ref. ev. lelkész végezvén a halotti szertartást a gyászkozsira helyezett kihült hamvakat az ev. templomba kísérte a banyatársulat teljes zenekarának megható gyászindulója mellett a nagyszámu közönség, hol az oltár előtt felállított ravatalra helyzetetett a koporsó s a dalárda gyászenékei után a szószékre lépett Dr. Amlacher lelkész s könnyekre indító gyászbeszédet mondott. A templomból a temetőbe vonult a gyászmenet, hol Kosa Mihály ev. ref. pap meghatottan mondott megindító szép búcsúbeszédet és imát s a dalárda éneke után öröknyugalomra helyezték a legjobb anyát, a felejtethetlen hitves hűlt porait. Legyen nyugalma esendes a hosszú szenvedés után s a vészteség fölötti bánatra adjon enyhet a vigasztalás örök-kútforrása s az osztatlan részvét.

— Lásza Kálmán, miért nyitja fel a régit? Örülünk a jelennek! Az emlékek csak könnyeket facsarnak szemünkben.

— Hát azt hiszi, fel kel újítani lelkemben ezeket? Hiszen napról napra bár egy vonást szerettem volna törlni onnan. Hogy kisebb legyen a fájdalom! De ha nem lehet!!

Dehogyan nem! Kissé elhallgatott Adrienne. — Ha eleinte a szívet is megtepi, ha a gyökér el is szakad bár fájdalommal, — de lehet.

— De hisz újra, kétszer akkorára és újult erővel nő az emlék, összes fájdalommal s gyönyörével.

— Ismét kitépjük s ha kell, harmadszor is! Nevetett a lány, de mintha keresett volna vakit... kerülte az ifjú arcát, nem mert szemébe nézni.

Kálmán ez a hang, e nevetés meglepte. Ezt nem várta rövid fél év után. Hogyan változtatott meg annyira? Hát mindent kitépett szívéből, mi akkor szent volt, mit egymásnak fogadtak?

De hiszen azóta nagyot fordult a világ! — Ugy látszik, Kálmán nem ismerte a női szívket. Hiszen a lány, mi összefűzte őket, gyermek szívből született. Azóta Adrienne mamája „nagyoeska” lánynak nyilvánította, de egyszerűsmind ki kellett dobni szívéből mindazt „mi nem odavaló.” Kálmán emléket is.

Kálmán szemében szokatlan tűz égett; de ott leselkedett már két nehéz könnyesepp is... majd eloltja az...

— Kiölték magából — édes Adrienne — a régi emlékeket; de erőszakkal... magától

annyi kedves ábránd oly hamar hogyan tudna elröpi! Csak legyen boldog! Ha... — Boldog?... A lányka arcáról elszállott a vidámság; fájó gúny szaladt végig vonásain, mi annyi bánatról mesélt...

Látta Kálmán, hogy ez a lélek nem hibás; látta, hogy boldogságát örökre megtépte az erőszakos anyai kéz.

— Adrienne — szakította félbe a beszédet az a fiatal monoklis ur — a mamája figyelmezteti a... sokat ne táncoljon, pihenjen kissé... — Szabad kérnem uram? Bocsánat!...

E négy szóban mennyi celzatosság, mennyi közvetített gúny, lenézés volt, — mely kétségkívül a mamától származott.

Kálmán értette:

„A mamája figyelmezteti a — ne táncoljon sokat...”

— Igen? Feltik ugy-e a lányszívet? Láng-ra lobban s akkor önlángjában emésztí fel magát...

Kábultan hagyta el a termet az ifjú. Oda dőlt egyik asztalhoz aztán — ivott.

Csengettek. Az utolsó hajó is megérkezett, hogy haza szállítsa a vendégeket. Kálmán fölriadt, fizetett s beszállott.

Az est csodaszép.

A hold két szarva vérpiros, arca olyan gúnyos, mintha önmagát kacagná a Duna tükreben.

A két parton a lámpák összeolvadt fénye, mint csillagfűzér halad tova; árnyékuk a vízben

még varázslóbb; a víz hullámain mintha a Duna tünderei játszanának vele, hogy összegyűjtsék nyakéknek. Aztán kikigyul a hidon valami vakító, kékes fény — mintha hulló csillagok re-hannának tova: a villanyos vezetéke.

Csend mindenfelé. Csak a hajó kerekének ütemes csapkodása hangzik s ez olyan kedves zene a fényben uszó hajóhoz.

Kálmán a hajó parkányára dől s bámulja a fürdőző csillag — ezer ragyogását. Megbántott lelke alászáll mélyen oda, hol nyomtalan vész el annyi fény, annyi csillogás...

Aztán csodás zenét hall, a habokból fel-száll füleihez; majd megnépesedik a Duna; tündérei, nymphái pajzán játékot űznek egymással, kergetőznek, játszadoznak, a csillag-árnyakkal. S ez ének, e zene milyen csábító... menni kellene, talán jobb volna köztük élni...

A hajó nagyot zökkent, az ifjú gyöngéd érintésre fölésmélt, hátránézett s Adrienne könnyed fejbólintással kívánt jó éjszaka.

Kálmán fölállt. A hűvös éjjeli szél arcába vágott; szeme megtelt a hajó füstjével. Kalapot emelt Adrienne előtt s elfordult.

— Hát csak az ő szíve volna gyógyíthatatlan? Csak ő nem tudna feledni?... Eh... Miért ne!... Azért is! Meg kell próbálni!...

Többé nem nézte azt a ragyogó vizet, melynek hamvas kék színébe mintha sorban arany pénz vagy csillag volna hintve s mely oly annyira csábító...

Cigarette gyújtott. Felöltöjt szorosan magára vonta s csendesen haza felé indult.

Bucsy István.

és fél évi betegségének tartama alatt a ragaszkodó gyengéd érdeklődésnek s jobblétre szenderültek az őszinte vigasztaló részvételnek oly megható nyilvánulása jutott kifejezésre, hogy mindezeket külön-külön megköszönni módomban nem állván; ez uton mondom hálás köszönetet a magam és a megmérhetlen veszteség által velem együtt oly mélyen sújtott szeretteim nevében mindazoknak, kik a megboldogultnak szenvedését látogatásukkal enyhíteni, a veszteség fölötti részvétüket kifejezni, a kihűlt hamvakat öröknagyvő-helyére szállítani, a szeretet virágaiból font koszorúkat a ravatalra helyezni, valamint a végső tiszteletadásnál s szertartásnál közreműködni, megható karénékük és megjelelésükkel a gyászszertartás fényét emelni kegyeskedtek."

Pelger Mihály
év. elkész.

A gymnasiumi vizsgák megtartására delegált nagyszebeni tanárok tiszteletére a Wágner vendéglőben rendezett társas vacsorán Petrosény intelligenciájára igen szép számmal volt képviselve. A vacsora és kiszolgálás kifogástalan s a hangulat igen emelkedett és szíves volt. Természetes, hogy a pokarköszöntések nem maradtak el: Dombora László a vendégeket, Ferenczy István kir. igazgató Petrosény közönségét, Szörényi Ottó a gymnasiumi bizottságot, majd a helybeli iparos és kereskedőket, Székely Károly pleb. hely. a gymnasium létrehozásának lelkes előharcosát: Weber Béla főesperes-plebánost, buzgó támogatóját: Andreis János gymn. biz. elnököt s Dombora László alelnököt, E. Jakab Géza nagy-szebeni kir. gymn. tanár a helybeli gymnasium tanárait, Dr. Rosenberg Ignác a helyi hazafias bányatársulatot s igazgatóságát, Seelenfreund Vilmos a község vezetőit, Nagy Miklós a nagyszebeni gymn. tanárikart, Ráduly Simon ugyan annak jelen lévő jeles tagjait, Zádory Károly szerkesztő a petresényi hölgyeket, Gidófalvy Géza nagyszebeni gymn. tanár a sajjót s annak itteni képviselőjét éltették sikerkölt poharköszöntőkben. Az éjféli vonat indulásakor búcsúztak el a megszeretett vendégek osztatlan rokonszenyűnk által kísérve. F. hó 7-ikről keltezve Ferenczy István kir. igazgató a következő levelet intézte a helyb. gymn. igazgatójához:

"Kedves kötelességet teljesíték, midőn úgy magam, mint tanártársaim nevében hálás köszönetet mondom azon szívélyességért és lekötőtelező vendégszeretetért, melyet az Igazgató ur s ottani tanár társaink, a községi előjáróság, a bányavállalat vezetői s kedves házi gazdáink, ottani időzésünk alatt irányunkban tanusítottak."

A helybeli gymnasium javára június hó 29-én rendezett nyári táncmulatság nem mondható sikerültnek, mert délután a kaszinó kertben csak 4-5 pár táncolt s este a Baersay szalodában sem volt még az az emelkedett hangulat, mely a petrosényi mulatságokat rendszertől oly kedvessé teszi s a distingváltság közönség már éjféli előtt elhagyta a táncztermet. Jelen voltak: Asszonyok:

Dombora Lászlóné, Ehrenberg Jenőné, Geibert Guidóné, Gross Hermanné, Grausamm Károlyné, Jakabfi Rezsóné, Joánovics Jánosné, Kendrey Gyuláné, Kohn Mórné, Pick Samuné, Radik Istvánné, Dr. Rosenberg Ignáczné, Dr. Schulek Jenőné, Sternberg Bertalané, Szadofszky Józsefné, Dr. Veisz Józsefné, Vigh Nándorné, Vintergest Ferenczné urnók. Leányok:

Braun Anuska, Braun Klárka, Dombora Ilonka, Ehrenberg Miczi, Gáli Ilonka (M.-Sziget), Hross Piroška, Gross Margit, Joánovics Katicza, Joánovics Mariska, Kuther Janka, Steiner Rózsika, Szadofszky Zsófia, Szadofszky Zsuzsánna, Walz Juliska, Zsantján Natália, urhölgyek.

Felül fizettek a következők:

Salgótarjáni bánya társulat 5 frt., Andreis János 3 frt., Buda Károly, Boesát Mihály és Herman Adolf, 2 frt., Dr. Rosenberg Ignác, Dombora László és Wintergerst Ferencz 1 frt 50 kr., Schreiner József és Jakabfi Rezső 1 frt., Dr. Weisz József, Gerbeit Guidó, Limbek Győző, Pick Samu, Sternberg Bertalan, Grausamm Károly, Kovách Imre, Luther Janka, Joánovics János, 50 kr. Összesen: 25 frt. 50 kr.

A mely összeg a gymnasium bizottságának átadott s a felülfizetésekért köszönetét fejezi ki a rendezőség.*)

Az ev. ref. vallásu tankötelesek hittanvizsgálja után jún. 29-én d. u. jól sikerült gyermekmulatság volt a Thüte féle vendéglőben, mely a szép számú közönség érdeklődése mellett estig tartott. A bányatársulat kitünő zenekara szolgáltatva a zenét.*)

Lupényból vett értesülésünk alapján legutóbbi számunkban fentartással közölt azon hírnök hogy több munkás a bányában benszorult, annyiban megfelel a valóságnak, hogy a havasokról a felhőszakadás nagy köveket gördített le, mi által a kiáradt patak lefolyása eltorlaszoltatván a víz elzarta az egyik bánya kijáratot s a munkások ott nem jöhettek ki, de az az emberi számítás szerint előre nem is sejthetett esetről a lupény vonattal Petrosényba érkezett utasok oly rémhíreket beszéltek, hogy bár mint szemtanúk jótállásuk mellett közölték a hírt, még is csak fentartással tettünk róla említést, tudva azt, hogy a rémület a szűnyogot elefántá nagyítja s tudva azt, hogy az ottani bányák vezetősége a legmeszebb menő út és elővigyázati intézkedésekkel gondoskodott alkalmazottai, munkásai személybiztonságáról, mit az előfordult rendkívüli eset is fényesen igazol, mert a munkások más kijáraton veszély nélkül kijöhettek.

Tűzoltóságunk végre talán mégis megalkul s felszerelve lesz. Főszolgabíró urnál legtöbb tett kötelező ígéret folytán a községi képviselőtestület e hó 15-ig ezen ügyben érdemlegesen fog intézkedni.

A rom. kath. kántori állásra szintén pályázott Zsibóvszky Ernő. Biharmegyei belfényéri kántor, ma 10-én, a nagymise alatt fog énekelni. Mult vasárnap a nagymise alatt énekelt Haselbek Gusztáv banai (Komárom m.) kántor tanító, kinek orgona játéka teljesen megfelel, hangja azonban a leendő kántor iránt érdeklődőknek nem tetszett. Saját véleményünket akkorra tartjuk helyén nyilvánítani, ha most vasárnap az utolsó jelentkező is bemutatkozik s az összehasonlításnak lesz alapja. Értesülésünk szerint f. hó 10-én d. e. 11 órakor az egyháztanács ezen ügyben tanácskozní fog.

Véres verekedés. Buta Dumitru és Juon livazényi lakosok a réten összeshálalkoztak kaszálas közben s a feleselés tettelegességé fajult el ennyira, hogy az utóbbi kaszájával felhasította Buta Dumitru fejét. A nagy baránybőr-sipkának köszönheti, hogy fejét ketté nem szelte a kasza s így csak súlyos sérülést szenvedett.

Cirkus variété. Nagy Antal 30 tagból álló jól szervezett magyar társulata ma vasárnap d. u. 4 órakor kezdi meg előadásait a piacon felállított fedett szinkörben s minden este 8 órakor tart előadást. A kibocsátott programmból ítélve mulattató előadásokat tart a társulat.

Különös végrendelet. Egy agglegény, a minap Londonban elhalt, egész vagyonát azon nyolcz hölgynek hagyta, a kik őt — kikosorozták. Ez örökhatyást pedig a következőkép indokolta:

*) Mult számunkból térszűke miatt kimaradt. Szerk

"Halásan emlékezem meg róluk, mert ők voltak nyugalmas életem megteremtői. Mert az által, hogy engem, mint kérészt visszautasítottak — abba a szerezűes helyzetbe jöttem, hogy esendes, családi gondok nélküli, szabad életet élhettem és ezért megérdemlik a halát, a melyet e csekélységgel akarok viszonzozni."

CSARNOK

Mese egy szegény gyermekről.

Volt egyszer egy nagyon szegény gyermek; Hejl! de mégis gazdag, igen gazdag vala: Voltak jó szülei, szerető testvéri, Azoknak körében naphosszat eljásza.

Egészséges vidám, játszi gyermek volt ő, Egy tündéralomhoz hasonlított élte. Minden bokron rózsák integettek, Kis virágon pillék röpdestek — s csak érte.

De jött egy gonosz nap; oda minden mi volt! Szerető testvéri óh! halálra válva! Maga is beteg, nagy nehéz beteg Szülők keserve közt színt a halált várta.

Am másként végezé a mindenek Atyja! Nem költözött el, de egészsége árán Váltá meg életét. S már mint kicsi gyermek Komolyságot szerze, de nagyon is drágán!

De vajh! most eszembe mért is jut ez nekem? Mért kell felszakgatnom a fájo sebeket, Miket hegeszt immár lassanként az idő, De oh! begyógyítani, mi tudná ezeket?!

A jó édes anya hányszor felkeresi Kis gyermeke sirját kint a temetőben! S míg újra átérez minden kint, fájdalmat — Velők társalogván — lecsendesül szépen.

A szegény fiú is szíve bánatával Megy a temetőbe. Hová is mehetne? Bánatos szívere gyógyító balzsamot — Vajh! hol is találna, hol is kereshetne?

S míg csökbán fürösztí a kised hantokat, Esdve kér tanácsot mindenik fűszáltól, Mindenik virágtól, mely poraikból nő, — S mely reájok hajol — szomorúfűzfától.

"Ti suttogó lombok, oh susogjátok el, Csengjétek fülembé ti harangvirágok: Szívem felét, mely itt van eltemetve, Hogyan nyerem vissza? Adjátok tanácsot!"

Suttognak a lombok, cseng a harang virág: „Eredj haza gyermek, üsd fel a Bibliát; Olvasd el belőle a Jób történetét! — Az örök Isten az, a ki vesz, a ki ad" —

"Eredj haza gyermek, dolgozz szorgalmasan, Miveld ki szívedet, miveld ki eszedet, Tanulj hinni, bizni, várni és remélni — S élők között keress nem fél — egész szívet!" . . . s a fiú keresett.

D. Nagy Sándor.

Ároniádák

Nem az én hibám, hogy nekem ritkán jut hely, akkor is kevés.

Van egy ur a község házában, aki az én helyemet leaktarja a lapnál töltöni. Hát csak akad irigye az embernek!!

Egy pár tanító ur megbízott, hogy keressek bérlet az eszűkre két hónapra, mert addig ugy sínesen szükségük rá. Boldog emberek. De azt nem tudom, hogy mások hasznát tudnák e venni az ő eszűknek?

Többet nem irhatok semmi

Áron.

SÁROSSY JÓZSEF

-> MŰBÁDOGOS, PETROSÉNY. <-

Van szerencsém Petrosény és vidéke nagyérdemű közönségének becses tudomására hozni, hogy üzletemben a legdúsabb választékban készletben vannak s a legjutányosabb áron kaphatók, minden néven nevezhető **bádogos** és **rézmű** árúk a legszolidabban és legdiszesebben kiállítva.

Takarék tüzhelyek, főzőedények, bográcsok, üstök, szóval egész konyha-berendezések **gyorsforralók, kávé s thea főzők, fürdőkádak** (melegítővel vagy anélkül) **mosókészletek, vasalók** stb. **Kézi, kocsi, sir, vihar, biztonsági, bányász,** és utcai **lámpák:** elegansen festett **szén** és **fatartók** madár **kaliczkák** hideg és melegíthető **hajfodorítók** sebészeti s tisztasági **eszközök;** férfi és női betegségeknek használható **gummi-árúk (fecskendők irrigátorok)** stb, nagy választékban raktáron vannak, s esetleg megrendelésre a legpontosabban elkészíttetnek.

Továbbá elvállalom az építési szakmába vágó bádogos munkák jutányos, gyors és kifogástalan elkészítését.

Főtőrekvésem, hogy a jelzett szakmába vágó czikkek kiszolgálása s elkészítésével a legfokozottabb igényeket is kielégíthessem; s ez okból műhelyemet saját házamban megnagyobbitottam a legújabb szerkezetű gépekkel felszereltem miért is a n. é. közönség becses pártolását kérve vagyok

tisztelettel:

Sárossy József,
műbádogos.

MALAGA SZÖLLŐ, DATOLYA, FIUMEI CSOKOLÁDÉ.

ARANY,
JAVA-, CUBA-,
GYÖNGY-, MOCCA,
FEHÉR- CUBA, PORTORICO
kávékCZUKOR, RIZS, LISZT,
GYERTYA, SZAPPAN,
RUM, THEA, LIKÖRÖK,
PALAGZK-BOROK és MINDENFÉLE

VASÁRUK

LEGJOBB MINŐSÉGBEN és LEGOLCSÓBBAN
PONTOS, FIGYELMES KISZOLGÁLÁS MELLETT BESZEREZHEŐK:

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és vasárú üzletében.

KOSZORÚS FÜGE, MOGYORÓ, NARANCS.